

HUIS IN DE KIJKER

Zonnedauw, al 50 jaar 'place to be' voor de jeugd

Zonnedauw is een domein van 5 hectare groot, telt drie jeugdverblijven en heeft een totale binnencapaciteit van 242 bedden. Wie nog meer slaapplekken wil, kan in de zomer tenten bijplaatsen en de capaciteit verhogen tot 362 personen. De drie jeugdverblijven zijn erkend door Toerisme Vlaanderen. De Blokhut is erkend als type B, het Kasteel en het Paviljoen als type C. Het Paviljoen heeft ook een A-label voor toegankelijkheid. 'The place to be' vind je in Larum, deelgemeente van Geel in de Antwerpse Kempen.

ZONNEDA UW PRAKTISCH

*Adres: Vlinderstraat 1, 2440 Larum (Geel)
Totale oppervlakte: 55 000 m²
Capaciteit: 242 bedden en 120 in tenten
Website: www.zonnedauw.be*

ALLES BEGON MET ... E.H. ERNEST TAVERNIER

"In 1957 kocht E.H. Ernest Tavernier, aangesteld als onderpastoor van Larum, dit prachtige domein met villa om er te wonen. Hij startte er meteen met een speelpleinwerking en doopte een deel van de villa om tot café. Zo werd het domein Zonnedauw gekend bij de inwoners van Larum en omstreken", weet Jef De Saedeleir, uitbater van het jeugdverblijf.

"Later kwam er een plaats voor caravans bij en werd het domein ook sporadisch gebruikt als kampplaats. Toen die kampplaats steeds populairder werd, bouwde E.H. Tavernier het verder uit tot in 1989, het jaar waarin hij overleed. Zo kwam abrupt een einde aan de volledige werking."

"Na zeven jaar leegstand kocht mijn vader het domein om het jeugdtoerisme nieuw leven in te blazen", vertelt Jef trots. Wat zijn motivatie was? "Geen idee. Misschien had hij iets nodig om zich uit te leven?"

“Toen mijn vader in 2006 besliste om de fakkel door te geven, ben ik daar samen met mijn vrouw Katrien ingerold”, gaat Jef verder. “We kochten mijn twee zussen uit en zetten de werking gewoon verder.”

ZONNEDAUW

“Het domein kreeg van E.H. Ernest Tavernier de naam Zonnedaauw. Zonnedaauw is een zeldzaam plantje dat insecten eet en door de onderpastoor op het domein ontdekt werd”, weet Jef. Of dit plantje er nog steeds is? “Nee, het plantje vind je enkel nog in de omliggende natuureservaten. Hier vind je alleen nog achtergebleven (spel)materiaal”, lacht Jef.

De plant is verdwenen, maar de naam niet. “De werking werd door mijn vader ondergebracht in Zonnedaauw vzw. De vzw wordt nu beheerd door mijn vrouw en jongste zus. Mijn vrouw combineert de taak van voorzitter en secretaris, terwijl mijn zus de rol van penningmeester opneemt.”

JEF EN JEF

“Wie bij ons wil overnachten, moet boeken bij CJT Boekingscentrale, maar eenmaal ter plaatse kom je altijd in contact met Jef”, lacht Jef, “want sinds 2013 woont in de conciërgewoning een naamgenoot. Een topvrijwilliger waar ik in het verleden nog samen mee in de Chiro zat. Ik was toen zijn leider.”

Zorgt dit niet voor verwarring? “Misschien voor de groepen, maar het hindert niet. We vormen een goed team en kunnen elkaars taken gemakkelijk overnemen. Dat is ook nodig, want we hebben beiden nog een leven buiten het jeugdverblijf.”

ZONNEDAUW EN DE INWONERS VAN LARUM

“Het domein is privé en behoort enkel toe aan de verblijvende groepen, maar op momenten dat er geen groepen verblijven, stellen we het soms ter beschikking aan derden”, vertelt Jef. “Zo komt de school soms op dagexcursie of organiseert de Chiro nog eens een activiteit. En hoewel het niet de bedoeling is, laten we burens die hier eens wandelen oogluikend toe. Dit zorgt ervoor dat het domein Zonnedaauw gedragen blijft door de buurt en we jaarlijks toch wat vrijwilligers vinden voor de grote schoonmaak”, weet Jef. Ondanks de goede relaties is het wel eens dansen op een slappe koord. “In het begin van de zomer kregen we over één groep klachten van de directe burens en dat is jammer genoeg wat blijven nazinderen, dit met gevolgen voor de volgende groepen”, vertelt Jef. Hoe je dat oplost? “Door je open op te stellen en een gesprek met de burens aan te gaan. Meer kan je niet doen”, is Jef eerlijk.

EEN RUP VOOR ZONNEDAUW

“In 2005-2006 – toen mijn vader nog uitbater was – is er een RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan) opgesteld voor het domein Zonnedaauw”, herinnert Jef zich nog. “Dit was noodzakelijk omdat er onduidelijkheid was over onze zonering in gebied voor jeugdcamping. Dankzij de regularisatie is dat probleem gelukkig van de baan”, vertelt Jef.

De stad Geel is het jeugdverblijf dus genegen. “Inderdaad. Het RUP was een mooie realisatie en op onze vragen krijgen we meestal een positief antwoord, maar toch zien we liever nog wat meer initiatief. Zo zou het bijvoorbeeld leuk zijn als de stad het voortouw neemt in een overleg onder uitbaters”, verduidelijkt Jef. “Daar is nood aan.”

DE FRATSEN VAN DE GROEPEN

“Als je een jeugdverblijf met 242 bedden uitbaat, moet je kordaat optreden”, is Jef overtuigd. Hoe je dat doet? “Duidelijke regels opstellen en ze consequent volgen, maar ik moet bekennen dat dit niet altijd even evident is. Sommige groepen zijn weinig georganiseerd en lezen geen enkel document. Dan wordt het moeilijk natuurlijk. Bovendien kan je ook niet alles in regels gieten”, weet Jef. “Wachten op de waarborg, aanmanen tot poetsen, extra napoetsen, herstellingen uitvoeren, nu en dan een klein conflict, het hoort allemaal bij de job”, lacht Jef.

Maar dit geldt natuurlijk niet voor alle groepen. “Dit is juist. Dit jaar waren we aangenaam verrast van Chiro Zolder. Dit was de eerste groep die ruimschoots voor het gevraagde uur het jeugdverblijf volledig proper heeft verlaten. Zo’n groepen mogen altijd komen!”

INVESTEREN

“In 2011 en de daarop volgende twee jaren werden de drie gebouwen grondig gerenoveerd”, zegt Jef. “Dit was nodig om de brandveiligheid te garanderen, maar verhoogde tegelijk ook het comfort. Zo werd er nog wat extra ruimte gecreëerd. De jaren daarop werd er vervolgens geïnvesteerd in nieuwe matrassen, stoelen en tafels en wat extra kooktoestellen.”

Wat de toekomst brengt? “Om bij te blijven, moet er altijd geïnvesteerd worden. Op het verlanglijstje staat het vernieuwen van het sanitair in het paviljoen en het herinrichten van de kampvuurkring. Maar misschien geven we voorrang aan onze administratieve ruimte zodat we de groepen op een deftige manier kunnen ontvangen. Dit moeten we nog bekijken.”